

UITSpraak 21 – 464

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

de Examencommissie [X] van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Op 30 november 2020 heeft appellant zijn masterscriptie ingeleverd.

Op 20 januari 2021 (met een kleine update op 22 februari 2021) hebben de beide beoordelaars de scriptie beoordeeld en aan appellant feedback gegeven.

Op 30 juni 2021 heeft appellant een verbeterde versie van zijn masterscriptie ingeleverd.

Op 23 juli 2021 hebben de beide beoordelaars de aangepaste masterscriptie van appellant beoordeeld en hem feedback daarop gegeven.

Aan de masterscriptie van appellant is op 24 juli 2021 een 6,5 voor het onderzoek en een 6,0 voor de rapportage toegekend.

**Uitspraak
21-464**

Tegen dit besluit heeft appellant op 3 september 2021 pro forma administratief beroep ingesteld. Op 6 oktober 2021 heeft hij de beroepsgronden aangevuld. Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 23 november 2021 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld in een online hoorzitting op 1 december 2021. Bij die zitting was appellant aanwezig, samen met zijn vriendin, [naam]. Namens verweerder was ter zitting aanwezig [naam], voorzitter van de Examencommissie.

Na afloop van de zitting heeft appellant zijn pleitaantekeningen aan het College toegezonden.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de masteropleiding [X], specialisatie [X].

Op 30 november 2020 heeft hij zijn masterscriptie ingeleverd met als onderwerp “[X]”.

Op 20 januari 2021 (met een kleine update op 22 februari 2021) hebben de beide beoordelaars de scriptie beoordeeld met een 5,0 voor de rapportage. Daarbij is aangegeven dat het rapport als onvoldoende wordt beoordeeld. Aan appellant is daarover feedback gegeven. Daarbij is vermeld dat het onderzoek zonder een verbeterde beschrijving in de rapportage niet betrouwbaar en accuraat beoordeeld kon worden. Daarom is er geen cijfer aan het onderdeel “research” toegekend.

Op 30 juni 2021 heeft appellant een verbeterde versie van de masterscriptie ingeleverd.

De masterscriptie van appellant is beoordeeld met een 6,5 voor het onderzoek (27 ECTS) en een 6,0 voor de rapportage (3 ECTS).

Uitspraak 2 – De gronden van het beroep
21-464

Appellant is het niet eens met de beoordeling van de masterscriptie, de inhoud en de methode van de feedback en zijn eindcijfer. Hij vindt dat hij onvoldoende feedback heeft gekregen op de eerste versie. Op het onderzoeksdeel heeft hij geen feedback gekregen, enkel voor het onderdeel rapportering. In de eindbeoordeling staan volgens hem onjuistheden. Hij vindt dat er sprake is van machtsmisbruik zowel bij de beoordeling van de aangepaste scriptie als bij de feedback op de originele versie van de scriptie wat betreft de inhoud en methoden. Hij voelt zich slecht behandeld door de supervisor gedurende het onderzoeksproject. Daarbij komt dat dat zowel zijn supervisor als de tweede lezer lid van de Examencommissie. Dat is de reden dat hij niet bij verweerder heeft geklaagd. Hij heeft daarover wel contact gehad met de studieadviseur en de Ombudsman. De supervisor had volgens hem geen input mogen geven in het kader van de nadere beoordeling door de Examencommissie van de scriptie.

Appellant wil dat de tweede feedback beoordeling wordt herzien, inclusief de becijfering. Hij wil graag een hoger cijfer voor zijn scriptie in verband met een te volgen internationaal PhD-traject. Ook wil hij dat het traject van de eerste beoordeling wordt onderzocht.

Het onderdeel wetenschappelijke kennis is beoordeeld met een “Goed, 7-7,5”. Volgens appellant heeft [naam] hem belemmerd in zijn bevindingen en werd hij gepusht in een andersoortig onderzoek ([X]), terwijl appellant de [X] wilde toepassen. Ook heeft [X] een initiatief van appellant tot samenwerking met [X]-groep gedwarsboemd.

Het onderdeel onderzoeksvaardigheden is beoordeeld met “Voldoende, 6-6,5”. Dit ondanks het gebrek aan supervisie van [naam] is appellant er in geslaagd om resultaten uit het onderzoek te halen en co-auteur te zijn bij een “[X]”-paper. [naam] heeft appellant hiervoor geprezen.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Voldoende, 6-6,5”. Ook dit ondanks het feit dat er nauwelijks sprake was van supervisie. Het was voor appellant moeilijk om met [naam] af te spreken, hij kwam laat en ging vroeg weg. Ook had hij de concepten niet gelezen.

Uitspraak

21-464

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Voldoende 6-6,5”. Uit de feedback blijkt echter dat er volgens [naam] sprake is van vooruitgang en interessante resultaten.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Heel Goed, 8-8,5”. Gelet op de feedback vraag appellant zich af waarom hij niet de maximum-score voor dit onderdeel heeft gekregen. Hij is ver over de standaard reikwijdte van een masterscriptie heen gegaan, en ver over de kennis van [naam] op dit onderwerp.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Goed, 7-7,5”. Hij heeft een uitgebreide handeling met samenvatting en introductie geschreven.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Voldoende 6-6,5”. Hij heeft echter uitgebreide informatie gegeven over de literatuurstudie en meer dan nodig informatie over de simulaties.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Onvoldoende, <6”. Appellant vindt dat hij alle aanwijzingen van de eerste feedback heeft opgevolgd en zoals gevraagd aangepast. Hij kan zich daarom niet in de feedback op de eindversie vinden.

Het onderdeel “[X]” is beoordeeld met “Voldoende, 6-6,5”. Ook hier heeft appellant alle aanwijzingen van de eerste feedback opgevolgd en zoals gevraagd aangepast. Bovendien is een deel van zijn scriptie in een publicatie opgenomen, waarbij niet is gebleken van grammaticale fouten.

Ter zitting heeft appellant nog aangevoerd dat hij vindt dat hij de simulatie juist goed duidelijk heeft gemaakt met tabellen. Hij heeft een deel overgenomen uit het eerste scriptieproject, omdat de wetenschappelijke inhoud vergelijkbaar is. Er is geen cijfer gegeven voor het research-onderdeel. Appellant begrijpt niet waarom de becijfering aan de lage kant is, omdat er juist sprake is van een positieve feedback. De presentaties voor het project gingen goed en hij had ook de software goed onder controle. Appellant vond de opmerkingen van de supervisor aan het einde van de meeting ook vreemd. Daarvan heeft hij melding gedaan bij de Ombudsman.

**Uitspraak
21-464**

Door het cijfer van zijn masterscriptie is zijn GPA met 1,5 punt verlaagd. Hij maakt daardoor minder kans een plaats voor de PhD. Ook leidt hij hierdoor imagoschade. De wereld van de [X] is maar klein. Het cijfer en de feedback beschadigt zijn netwerk. De literatuurstudie maakt onderdeel uit van het researchproject. Appellant heeft dat daaraan in opdracht van [naam] toegevoegd.

3 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de beoordeling inhoudelijk op de juiste wijze tot stand is gekomen en dat de beoordeling van de scriptie juist is.

De cijfers voor de masterscriptie zijn gebaseerd op de beoordelingen van de onderzoekssupervisor [naam] en de onafhankelijke tweede lezer [naam]. De tweede lezer is niet betrokken geweest bij het scriptieproject. Dat is de standaard procedure.

Appellant heeft niet de procedurestap gemaakt, zoals hem was geadviseerd door de studieadviseur, om een derde onafhankelijke beoordeling van zijn scriptie te laten plaatsvinden. Verweerder heeft de scriptie van appellant opnieuw laten beoordelen door de overblijvende leden. De supervisor heeft wel wat extra informatie gegeven. Verweerder heeft het onderzoeksrapport beoordeeld. Op basis van enkel het rapport is verweerder van oordeel dat het rapport geen voldoende rechtvaardigt, omdat er slechts minimale informatie wordt gegeven op het onderzoek. Het rapport reflecteert ook niet op verkregen resultaten. Na raadpleging van de supervisor is verweerder tot het oordeel gekomen dat het cijfer de hoeveelheid en de kwaliteit van het werk reflecteert.

Het onderdeel “[X]”: De introductie van 49 bladzijden is onnodig lang en de informatie is niet direct relevant voor het onderzoek of de rapportage. De informatie is ongestructureerd gepresenteerd en wijkt van het onderwerp af. Het is ongebruikelijk om grote stukken tekst uit andere stukken te benoemen. De introductie bevat 40 figuren uit andere publicaties. Dit komt op verweerder over dat appellant simpelweg deze informatie heeft overgenomen zonder de waarde daarvan voor de rapportage te onderzoeken. Appellant mist daarbij een belangrijke onderzoeksvaardigheid om informatie te verzamelen en te reproduceren tot een samenhangende, to-the-point introductie. Verweerder vindt

**Uitspraak
21-464**

daarom de beoordeling van dit onderdeel met “Goed, 7-7,5” te royaal. Bovendien is ongeveer 20 bladzijde een kopie van zijn eerste onderzoeksrapport van het vorige jaar. Dit is hoogst ongebruikelijk.

Het onderdeel “[X]”. Het is lastig om uit de rapportage te begrijpen welke methoden appellant heeft gebruikt. Er is gebruik gemaakt van een simulator, zonder aan te geven wat dit inhoudt. Andere onderzoekers kunnen daarom hetzelfde werk niet herhalen bij gebrek aan informatie. Deze informatie is echter essentieel voor een masterscriptie.

Het onderdeel “[X]”. Er staan ongeveer 12 figuren bij de resultaten, maar de helft daarvan zijn geen resultaten maar gecopiëerde figuren uit bestaande literatuur. Het is onduidelijk waarom deze figuren als resultaten zijn gepresenteerd. Figuur 42 lijkt op de figuren uit het eerste onderzoeksproject. De publicatie over het [X] project laat zien dat het werk is gedaan, maar een discussie en context van de resultaten ontbreken.

Het onderdeel “[X]”. De rapportage is grammatical gezien goed geschreven, maar niet als een wetenschappelijke tekst, die meer beknopt, precies en to-the-point moet zijn. De bijdrage aan het [X]-project rechtvaardigt een voldoende. Omdat context, uitleg van de resultaten en discussies grotendeels ontbreken, is verweerder van oordeel dat het onderzoeksproject een beoordeling met het cijfer 6 rechtvaardigt.

Ter zitting heeft verweerder nog aangevoerd dat het scriptietraject uitzonderlijk lang heeft geduurd. Appellant heeft ook uitstel gekregen voor het maken van de masterscriptie. Er was voor verweerder geen reden om een derde lezer te benoemen, omdat de eerste lezer (supervisor) en de tweede lezer niet van mening verschilden over de beoordeling van de scriptie. Naar aanleiding van het beroep hebben de voorzitter en een ander lid van de Examencommissie nogmaals naar de scriptie van appellant gekeken. Zij waren van oordeel dat die geen voldoende rechtvaardigde. Omdat de scriptie een rommelige indruk maakte, hebben zij de supervisor gevraagd om input te geven. De indruk die bij hen rees, was dat de masterscriptie in feite een herhaling was van het eerste scriptieproject. Dat is ongebruikelijk. Verweerder heeft vooral naar de tweede versie van de scriptie gekeken. De procedure waaronder de eerste scriptie tot stand is gekomen, is

**Uitspraak
21-464**

volgens verweerder zorgvuldig gelopen. De beide examinatoren hebben onafhankelijk van elkaar een cijfer gegeven voor de verschillende onderdelen van de scriptie. Vooral de introductie bevat veel informatie uit het eerste scriptieproject. Het rapport is rommelig opgebouwd, alles loopt in elkaar over. Pas na bladzijde 50 komt het eigen onderzoek ter sprake. Een literatuurstudie past niet in een masterscriptie. Verweerder staat achter het cijfer dat door de examinatoren aan de masterscriptie is toegekend. De 6,0 voor de rapportage vindt verweerder net op de grens.

Van enig machtsmisbruik door de examinatoren, met name de supervisor, is verweerder niet gebleken.

Het is volgens verweerder niet mogelijk dat het GPA met 1,5 punt zou zijn verlaagd door het eindcijfer van de masterscriptie. In Leiden zijn er 15 PhD-plekken per jaar. Ongeveer de helft van de 40 masterstudenten wil doorgaan met een PhD.

4 – Relevante regelgeving

Zie Bijlage Juridisch Kader.

5 – De beoordeling van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Met verweerder is het College van oordeel dat de beoordeling van een tentamen of opdracht de exclusieve bevoegdheid is van de door de examencommissie voor de desbetreffende onderwijseenheid aangewezen examinatoren. Verweerder blijft bij het oordeel dat de beoordeling op de juiste wijze tot stand is gekomen.

Het College overweegt dat uit de stukken en de nadere toelichting van verweerder ter zitting niet is gebleken dat de voorgeschreven procedure niet op de juiste wijze is gevolgd. Niet gebleken is dat verweerder aanleiding heeft gehad om te twijfelen aan de zorgvuldigheid van de wijze waarop de twee beoordelaars de masterscriptie van appellant hebben beoordeeld.

Uitspraak

21-464

Weliswaar had verweerder in overweging kunnen nemen een (externe) derde lezer te benoemen. Maar zoals verweerder ter zitting uitvoering heeft uitgelegd is de masterscriptie naar aanleiding van het aangevoerde beroep vervolgens door [namen] nogmaals beoordeeld en hebben zij zich namens de Examencommissie achter het oordeel van de supervisor en de tweede lezer geschaard. Zij waren zelfs van oordeel dat de rapportage niet het cijfer 6 rechtvaardigde.

Gelet op de stukken en wat ter zitting aan de orde is geweest is het College van oordeel dat de scriptie conform de voorgeschreven procedure is beoordeeld. Door de beide beoordelaars is zowel op de eerste versie van de scriptie als op de verbeterde tweede versie een uitgebreide feedback gegeven. Het enkele feit dat appellant – naar hij meent – alle feedback van de beoordelaars heeft overgenomen, wil niet zeggen dat dit een hoger cijfer in de eindbeoordeling rechtvaardigt. Veel hangt ervan af hoe de feedback is verwerkt.

Het College heeft geconstateerd dat de feedback op de tweede versie van de scriptie nog steeds kritisch is. Daarbij komt dat ook [namen] van mening waren dat de 6,0 voor de rapportage net op de grens zat.

Uit het voorgaande volgt dat het administratief beroep ongegrond is. Hetgeen overigens nog door appellant is aangevoerd, leidt het College niet tot een ander oordeel. Het bestreden besluit kan daarom in stand blijven.

Uitspraak **De beslissing**
21-464

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J.J. Hylkema, E.L. Mendez Correa BA en F.T. van Wetten (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op:

Uitspraak Bijlage Juridisch Kader
21-464

In de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleidingen van de Faculteit [X] (“OER”) is, voor zover hier relevant, het volgende bepaald:

Article 2.1 [X] Research Projects.

Students in the specialisations “[X]”, “[X]”, “[X]”, and “[X]” carry out two [X] research projects: the First Research Project and the Master’s Research Project. (...) All research projects have a total credit of 30 EC. For the First and Master’s Research Project, the total credit includes 27 EC Research and 3 EC Thesis. All research projects are carried out under the supervision of a member of the [X] staff. The First and Master’s Research Projects must be on different topics. (...) For the specialisations [X], [X], [X], [X], and [X], this colloquium should describe the Master’s Research Project.

In de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de Faculteit [X], masteropleiding [X] is, voor zover relevant, het volgende bepaald:

Article 2.2.1 The Board of Examiners is the body that is charged with objectively and competently assessing whether a student fulfils the qualifications laid down in the OER regarding the knowledge, insight and skills required for completing a degree.

Article 2.2.2 The Board of Examiners has the following tasks and authorisations:

I. General tasks

- a) To assure the quality of the examinations and final examinations;
- b) To assure the quality of the organisation and procedures concerning examinations, practical assignments and final examinations.

Article 4.14.1 The Board of Examiners establishes the criteria for the assessment of the final paper (thesis or eindwerkstuk), the procedure for the appointment of the first and second examiner, the assessment form and the division of responsibilities between the first and second examiner. The final paper will always be assessed independently by two examiners, and the grade will be determined by agreement between the examiners or on the basis of a procedure to that effect adopted by the Board of Examiners. If the examiners are unable to reach

Uitspraak agreement, the Board of Examiners will appoint a third examiner as a third
21-464 assessor. The third examiner will have the deciding vote.

Article 4.14.2 At least one of the examiners is an expert in the particular field of the subject of the final paper, and one of the examiners has not directly been involved with the supervision of the student.